

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.729 van 25 oktober 1996

A. 69.977/III-22.415

In zake : **ANCIAUX** Hélène,
rue de Montegnée 79
4101 Jemeppe-sur-Meuse,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**

Gezien het op 23 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Hélène ANCIAUX de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van "de beslissing genomen op 5 juni 1996 door kolonel van het vliegwezen Michel TOP, korpscommandant van het "C.R.C." te Glons, waarbij verzoekster overgeplaatst wordt van de dienst "Flight Support" naar de dienst "Flight Infrastructure", en waarbij zij vordert dat zij, bij wijze van voorlopige maatregelen, opnieuw wordt aangesteld in de functie die zij uitoefende en dat maatregelen tot verwijdering van of toezicht op kapitein van het vliegwezen HALING worden genomen zodat zij niet meer te maken krijgt met zijn kwalijk gedrag;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op de nota met opmerkingen en gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 september 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van de heer GOVAERT, luitenant-kolonel, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1. Verzoekster is sergeant bij de luchtmacht (aanvullingskader).

Zij heeft het brevet B 3 (secretaris).

Sedert 20 december 1991 is zij aangesteld bij het "Control and Reporting Center" (C.R.C.) van Glons. Sinds 16 oktober 1995 oefent zij daar de functie van beheerder uit in het "Guest House" (officierclub), in welke functie zij rechtstreeks ondergeschikt is aan kapitein van het vliegwezen HALING.

2. Volgens verzoekster was laatstgenoemde zeer opdringerig tegenover haar en zou hij misbruik hebben gemaakt van zijn gezag en haar lastiggevalen hebben met schuine opmerkingen en gedragingen met een seksuele ondertoon. Op 21 mei 1996 zou hij zelfs, onder invloed van alcohol, geweld hebben gebruikt tegen haar. Na afgewezen te zijn, zou hij vervolgens ruzie hebben gezocht met haar op professioneel gebied. Bij die stand van zaken zou zij in de daaropvolgende dagen de feiten ter kennis hebben gebracht van majoor VERCAMMEN en officieel door hem ontvangen zijn op 4 juni 1996.

Op 5 juni 1996 zou zij op haar verzoek ontvangen geweest zijn door kolonel van het vliegwezen Michel TOP, korpscommandant van het "C.R.C." te Glons, met als enig resultaat dat zij daar vernam dat zij voortaan tewerkgesteld zou worden op de dienst "Flight Infrastructure". Om te bewijzen dat haar versie van de feiten de juiste was, heeft verzoekster twee verklaringen bij haar verzoekschrift gevoegd, waarvan de ene uitging van de heer PARISSE, opperadjutant, en de andere van Béatrice PAQUOT, sergeant. Laatstgenoemde verklaart dat dergelijk seksistisch gedrag bij kapitein HALING niet ongewoon is.

3. De verwerende partij, die gevraagd heeft dat deze twee verklaringen als "administratieve inlichting" zouden worden meegedeeld, heeft, naar aanleiding van het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring en het verzoekschrift tot schorsing, het "C.R.C." van Glons gevraagd haar de opmerkingen te laten geworden omtrent de feiten die door verzoekster verteld waren en heeft daarop een handgeschreven nota ontvangen van majoor VERCAMMEN, waarin deze de feiten minimaliseert, verzoekster in een slecht daglicht stelt en de overplaatsing wettigt als een ordemaatregel in het belang van de dienst. Hij deelt mee dat hij, na een intern onderzoek te hebben uitgevoerd op verzoek van kolonel Michel TOP, zijn korpscommandant op de hoogte heeft gebracht van het resultaat hiervan, die vervolgens kapitein HALING gehoord zou hebben en hem de raad gegeven heeft een voorzichtigere houding aan te nemen ten aanzien van het vrouwelijk personeel zodat dergelijke beschuldigingen en insinuaties in de toekomst voorkomen zouden worden. De verwerende partij legt, naast deze niet gedagtekende handgeschreven nota, een schriftelijke verklaring dd. 30 juli 1996 over van kapitein HALING, die verzoekster afschildert als iemand met wie het moeilijk is samen te werken en als een psychologisch onstabiel en broos persoon. Hij stelt dat er niets laakbaars is gebeurd op 21 mei 1996, noch voordien, en beweert dat hij het slachtoffer is van verzoekster en van sergeant PAQUOT.

4. Op 5 juni 1996 is verzoekster mondeling op de hoogte gesteld van haar overplaatsing. Zij vordert dat de tenuitvoerlegging van die maatregel geschorst wordt en dat voorlopige maatregelen worden genomen in afwachting van de uitspraak ten gronde.

Overwegende dat luidens artikel 25, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot

bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State "de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen (...) ingesteld (wordt) bij een verzoekschrift dat onderscheiden is van de vordering tot schorsing of van het beroep tot nietigverklaring"; dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, aangezien zij in hetzelfde stuk wordt geformuleerd als de vordering tot schorsing, onontvankelijk is;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de schending van de richtlijn van de raad van ministers van de Europese Gemeenschappen van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (76/207/EEG), en meer bepaald van artikel 5 ervan, alsook van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, inzonderheid van artikel 127 ervan, dat onder titel V staat : "Gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden en de toegang tot een zelfstandig beroep", in zoverre de bestreden handeling steunt op een handelwijze die beantwoordt aan de definitie van het begrip "ongewenste intimiteiten", terwijl de aangevoerde bepalingen de gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden waarborgt; dat zij

aanvoert dat uit de uiteenzetting van de feiten blijkt dat zij het slachtoffer is geweest van ongewenste intimiteiten en dat de bestreden handeling daaraan haar rechtsgrond ontleent;

Overwegende dat zonder dat het nodig is na te gaan of de in het middel genoemde bepalingen op alle werknemers van de openbare sector en meer bepaald op de militairen van het aanvullingskader van toepassing zijn, op te merken valt dat de verwerende partij bij het vaststellen van de arbeidsvoorwaarden niemand gediscrimineerd heeft op grond van zijn geslacht en dat de maatregel die ten aanzien van verzoekster getroffen is, niet genomen is omdat zij tot het vrouwelijke geslacht behoort, maar omdat zij een lagere graad heeft dan de officier wiens gedrag zij heeft aangeklaagd;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de feiten waarnaar verzoekster in haar middel verwijst, echter blijkt dat hierin ook wordt aangeklaagd dat de maatregel die ten aanzien van haar is genomen geen uitstaans heeft met het belang van de dienst; dat de Raad van State bevoegd is zich in annulatiegeschillen uit te spreken over een "ordemaatregel" waarvan beweerd wordt dat zij in feite gebaseerd is op overwegingen die niets te maken hebben met de goede werking van de dienst; dat die interpretatie van het middel geen afbreuk doet aan het beginsel van de tegenspraak aangezien de verwerende partij zowel in haar nota met opmerkingen als op de terechtzitting aanvoert dat de bestreden maatregel wel degelijk een maatregel van interne orde is;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de bestreden maatregel in het onderhavige geval "wat betreft de toewijzing van een andere, nuttigere functie op de dienst "Flight Infrastructure",

beschouwd moet worden als een maatregel van interne orde die genomen is in het belang van de dienst en wat betreft de oplossing voor de slechte wijze van dienen van verzoekster en haar "relationele problemen" als een ordemaatregel genomen in het belang van de dienst"; dat zij het bewijs daarvoor ziet in het feit dat zij binnen dezelfde eenheid is overgeplaatst, doch niet naar een andere eenheid of naar een ander garnizoen;

Overwegende dat het administratief dossier dat door de verwerende partij is overgelegd slechts uit twee feitenrelazen bestaat, die na het instellen van het beroep zijn gegeven door twee officieren, van wie er één rechtstreeks wordt aangeklaagd door verzoekster; dat op te merken valt dat ook al stelt majoor VERCAMMEN dat hij een intern onderzoek heeft uitgevoerd en inlichtingen heeft verzameld bij de overige eenheden waar verzoekster voordien heeft gediend, er geen enkel stuk ter staving van zijn beweringen is overgelegd; dat onder meer geen enkel proces-verbaal van verhoor is opgesteld; dat evenmin enig document is overgelegd dat zijn versie aannemelijk zou maken, namelijk dat het professioneel gedrag van verweester te wensen overliet, dat haar wijze van dienen in het verleden herhaaldelijk tot klachten had geleid en dat er reeds maatregelen om haar over te plaatsen overwogen waren voordat de betwiste feiten zich hadden voorgedaan; dat de verwerende partij daarentegen erkent dat de korpscommandant kapitein HALING enige "raad had gegeven"; dat bij de huidige stand van het dossier en gezien de leemten die erin voorkomen, niet blijkt dat de bestreden maatregel ingegeven is door het belang van de dienst; dat het middel bij de huidige stand van zaken ernstig lijkt;

Overwegende dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats omschrijft als een hoofdzakelijk moreel nadeel, aangezien de

bestreden maatregel zowel door haar als door haar omgeving en door de militairen van het "C.R.C." te Glons aan gevoeld wordt als een vergeldingsmaatregel tegen haar omdat zij de ongewenste intimiteiten tegenover haar heeft aangeklaagd; dat zij ten gevolge van de betwiste feiten als secretaresse is aangesteld in een dienst die gedoemd is te verdwijnen en op de personeelsformatie waarvan niet in een betrekking van secretaresse is voorzien en waar zij in ieder geval minder verrijkend werk zal verrichten dan ze tot nu toe deed; dat haar gezondheidstoestand daaronder te lijden heeft gehad; dat dit nadeel, dat zij als ernstig beschouwt, door haar moeilijk herstelbaar wordt genoemd en dat alleen een schorsingsarrest het laakbare gedrag van de persoon die haar heeft lastiggevalen en van de hiërarchie die hem verdedigt daadwerkelijk aan banden kan leggen en deze laatste kan verplichten maatregelen te nemen waarmee haar waardigheid hersteld kan worden;

Overwegende dat het morele nadeel dat voortvloeit uit de overplaatsing van verzoekster, gesteld dat de feiten bewezen zijn, beschouwd moet worden als een ernstig nadeel dat niet afdoende door een vernietigingsarrest kan worden hersteld; dat bij de beoordeling van het nadeel ook subjectieve gegevens in aanmerking moeten worden genomen, in het bijzonder wanneer de bestreden maatregel wel degelijk een weerslag blijkt te hebben gehad op de gezondheidstoestand van verzoekster;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden handeling te kunnen bevelen,

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het volgende bepaalt :

" (...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring".

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van rechtspleging; dat zij behoren te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van 5 juni 1996, waarbij kolonel van het vliegwezen Michel TOP, korpscommandant van het "C.R.C." te Glons, Hélène ANCIAUX overplaatst van de dienst "Flight Support" naar de dienst "Flight Infrastructure".

Voor het overige wordt de vordering afgewezen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memorie van antwoord en van de memorie van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, rechtsprekend in kort
geding, op vijftwintig oktober 1900 zesennegentig
door :

de HH. ANDERSEN,	kamervoorzitter,
HANOTIAU,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.